

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát muốn chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thì nên thưa hỏi kỹ các Bồ-tát khác: “Bồ-tát làm thế nào để tu tập tất cả pháp Bồ-đề phân? Phát khởi tâm nào để làm cho Bồ-tát tu tập không, vô tướng, vô nguyện, vô tác, vô sanh, vô diệt, vô khởi, vô tận, vô tánh, thật tế mà chẳng chứng đắc, nhưng vẫn tu Bát-nhã ba-la-mật-đa?”

Thiện Hiện nên biết! Nếu các Bồ-tát khác, khi được hỏi như vậy, mà trả lời: Các Đại Bồ-tát chỉ nên tư duy về Không, hoặc vô tướng, cho đến Niết-bàn, chứ chẳng chỉ dạy cần phải ghi nhớ, không từ bỏ tất cả hữu tình, cứu độ bằng phương tiện quyền xảo thù thắng, thì nên biết Bồ-tát đó chưa từng được chư Phật thọ ký về Bất thối chuyển quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Vì sao? Vì các Bồ-tát đó chưa thể chỉ dạy, phân biệt rõ ràng về địa vị Bất thối chuyển và pháp tướng bất cộng của các chúng Bồ-tát. Vì chẳng biết rõ ràng người ta thưa hỏi về các hành, trạng, tướng của địa vị Bất thối chuyển, và cũng chẳng thể trả lời được.

Bấy giờ, Thiện Hiện bạch Phật:

- Kính bạch Thế Tôn! Và lại có nhân duyên biết được đó là các Bồ-tát Bất thối chuyển không?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Cũng có nhân duyên để biết các Bồ-tát đó là Bất thối chuyển. Nghĩa là có Bồ-tát đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, hoặc nghe hay chẳng nghe, cũng có thể trả lời đúng những điều người ta thưa hỏi trước đây, và có thể thực hành đúng các hạnh của Bồ-tát ở địa vị Bất thối chuyển. Do nhân duyên này biết Bồ-tát đó là Bất thối chuyển.

Cụ thọ Thiện Hiện bạch Phật:

- Kính bạch Thế Tôn! Vì nhân duyên gì có nhiều Bồ-tát cầu học quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề mà lại ít có vị có thể trả lời đúng được?

Phật bảo Thiện Hiện:

- Tuy có nhiều Bồ-tát cầu học quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, nhưng ít có Bồ-tát được thọ ký đắc trí tuệ vi diệu ở địa vị Bất

thối chuyên. Nếu có vị nào được thọ ký như đây thì vị ấy có thể trả lời đúng.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này căn lành trong sáng, trí tuệ rộng sâu, thế gian, trời, người, A-tổ-lạc v.v... không thể phá hoại được, nhất định sẽ chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát cho đến trong giấc mộng cũng chẳng ưa thích các pháp trong ba cõi, cũng chẳng khen ngợi tất cả pháp của địa vị Thanh văn, Độc giác. Tuy quán các pháp như những gì thấy trong giấc mộng nhưng đối với Niết-bàn không thủ, không chứng, thì nên biết đây là tướng các Bồ-tát ở địa vị Bất thối chuyên.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát trong giấc mộng thấy Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ngồi tòa Sư tử và thuyết pháp cho vô lượng vô số trăm ngàn vạn ức chúng Bí-sô đang cung kính vây quanh, hoặc thấy tự thân có việc như vậy thì nên biết đây là tướng các Bồ-tát ở địa vị Bất thối chuyên.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát trong giấc mộng thấy Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác với đầy đủ ba mươi hai tướng tốt, tám mươi vẻ đẹp trang nghiêm, có hào quang chiếu sáng rực rỡ bao chung quanh xa một tầm, cùng vô lượng chúng phóng lên giữa hư không, thì hiện các đại thần thông để giảng thuyết chánh pháp và hóa ra các vị hóa sĩ, bảo đi đến vô biên cõi Phật ở phương khác để thi hành các Phật sự, hoặc thấy tự thân có việc như vậy thì nên biết đây là tướng các Bồ-tát ở địa vị Bất thối chuyên.

Lại nữa, Thiện Hiện! Hoặc các Bồ-tát trong giấc mộng thấy kẻ giặc dữ phá hoại thành ấp, hoặc thấy lửa cháy bùng lên thiêu đốt xóm làng, hoặc thấy sư tử, cọp, sói, thú dữ, rắn độc, bò cạp... muốn đến hại thân, hoặc thấy oan gia muốn chém đầu mình, hoặc thấy cha mẹ, vợ con, thân tộc sắp chết, hoặc thấy chính mình có các việc khổ sắp ép ngặt. Tuy thấy nhiều việc khủng bố đáng sợ như vậy, nhưng không kinh hãi, cũng không lo buồn. Từ giấc mộng thức dậy liền tư duy ba cõi chẳng chon thật, tất cả đều như chiêm bao. Khi ta đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề sẽ thuyết pháp cho các hữu tình biết: ba cõi đều hư vọng, như chiêm bao, thì nên biết đây là tướng các Bồ-tát ở địa vị Bất thối chuyên.

Lại nữa, Thiện Hiện! Hoặc các Bồ-tát cho đến trong giấc mộng thấy có các loại hữu tình ở cảnh giới địa ngục, bàng sanh, ngạ quỷ, liền nghĩ: Ta phải siêng năng tu tập các hạnh của Đại Bồ-tát để mau thăng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, ở trong quốc độ của

ta không có tên của những cảnh giới như địa ngục, bàng sanh, nga quỷ. Từ giấc mộng thức dậy cũng nghĩ như vậy.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này ngay khi thành Phật, quốc độ của các Ngài thanh tịnh, quyết định không có nẻo ác và tên của nẻo ác. Nên biết, đây là tướng các Bồ-tát ở địa vị Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát trong giấc mộng thấy lửa thiêu đốt các loài hữu tình trong địa ngục v.v... hoặc lại thấy thiêu đốt xóm làng, thành ấp, liền phát thệ nguyện: Nếu ta đã được thọ ký Bất thối chuyển, sẽ chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thì nguyện lửa dữ này lập tức tắt ngay và biến thành mát mẻ. Nếu Bồ-tát này phát nguyện như vậy xong, trong giấc mộng thấy lửa ấy liền tắt, thì nên biết đây là Bồ-tát đã được thọ ký thành Bất thối chuyển. Nếu Bồ-tát này phát nguyện như vậy xong, mà trong giấc mộng thấy lửa không tắt ngay thì nên biết đây là Bồ-tát chưa được thọ ký thành Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát khi thức dậy, ngay khi đó thấy lửa dữ cháy bùng lên thiêu đốt các thành ấp, hoặc thiêu đốt xóm làng, liền nghĩ: Ta trong giấc mộng và ngay khi thức dậy, từng thấy tự thân có tướng các hành trạng của địa vị Bất thối chuyển nhưng chưa rõ thật hư, nếu điều ta thấy là thật có, thì nguyện lửa dữ này lập tức tắt ngay và biến thành mát mẻ.

Thiện Hiện nên biết! Nếu Bồ-tát này phát thệ nguyện nói lời chân thật như vậy, bấy giờ lửa dữ lập tức tắt ngay, thì nên biết đây là Bồ-tát đã được thọ ký Bất thối chuyển. Còn nếu Bồ-tát này phát thệ nguyện nói lời chân thật như vậy mà lửa chẳng tắt ngay thì nên biết đó là Bồ-tát chưa được thọ ký thành Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát khi thức dậy thấy lửa đốt cháy các thành ấp, hoặc đốt cháy xóm làng, liền nghĩ: Ta trong giấc mộng, hoặc ngay khi thức giấc từng thấy mình có tướng các hành trạng của địa vị Bất thối chuyển. Nếu những điều ta thấy đó chắc chắn là thật có, thì nhất định ta sẽ chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Nguyện lửa lớn này lập tức tắt ngay và biến thành mát mẻ.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này phát thệ nguyện chân thật như vậy xong, bấy giờ lửa dữ không tắt ngay, còn đốt cháy từ nhà này lan qua nhà khác, từ làng này lan qua làng khác, lần lượt như vậy, lửa đó mới tắt, thì nên biết các Bồ-tát này chắc chắn đã được thọ ký Bất thối chuyển, nhưng bị đốt cháy là do các hữu tình đó tạo nghiệp phá hoại chánh pháp tăng trưởng. Hữu tình đó do nghiệp này, trước hết bị đọa nẻo ác, trong vô lượng kiếp chịu quả khổ nặng, nay được sanh

trong loài người tiếp tục chịu dư báo tai ương kia, hoặc do nghiệp này sẽ đọa nẻo ác, trải qua vô lượng kiếp chịu quả khổ nặng, nay ở loài người chịu chút tai họa còn thừa ở đời trước. Nên biết, đây là tướng các Bồ-tát ở địa vị Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Lại có tướng các hành trạng khác biệt đó là Đại Bồ-tát Bất thối chuyển, Ta sẽ chỉ dạy, phân biệt rõ cho ông, ông nên lắng nghe và suy nghĩ kỹ.

Thiện Hiện thưa:

- Kính bạch Thế Tôn! Cúi xin Thế Tôn chỉ dạy, chúng con rất muốn thích được nghe.

Phật bảo Thiện Hiện!

- Nếu các Bồ-tát thấy có nam tử, nữ nhơn, hoặc có đồng nam đồng nữ đang bị phi nhơn làm mê hoặc, chịu các khổ não chẳng thể xa lìa, liền nghĩ: Nếu các đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác biết ta đã được ý muốn thanh tịnh, thì thọ ký cho ta không thối lui nơi quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Nếu ta từ lâu phát ý muốn thanh tịnh cầu chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thì xa lìa ý nghĩ thành Thanh văn, Độc giác, chẳng đem ý nghĩ Thanh văn, Độc giác cầu chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề. Nếu ta đời sau chắc chắn đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, thì luôn làm lợi ích an vui cho tất cả loài hữu tình cùng tận đời vị lai. Nếu các cõi trong mười phương hiện tại thật có vô lượng Như Lai Ứng Chánh Đẳng giác thuyết giáo pháp chơn chánh lợi ích hữu tình, các Đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng giác kia thấy biết tất cả, hiểu rõ và chứng đắc tất cả, với tri kiến hiện có, các Ngài biết ý muốn sai biệt của tất cả hữu tình thì nguyện xin các Ngài rủ lòng từ bi chiếu soi những điều con đã nghĩ và chân thật chí thành thưa: “Nếu con chính thật có thể tu hạnh Bồ-tát, chắc chắn chứng đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, cứu giúp dứt trừ hẳn khổ sanh tử cho hữu tình thì nguyện nam tử, nữ nhơn này, hoặc đồng nam, đồng nữ này, không bị phi nhơn làm rối loạn, và phi nhơn vâng theo lời con nói, lập tức bỏ đi.” Các Bồ-tát này khi nói lời như vậy, nếu phi nhơn kia không đi thì nên biết đó là Bồ-tát chưa được thọ ký thành Bất thối chuyển. Nếu phi nhơn ngay khi đó bỏ đi thì nên biết đó là Bồ-tát đã được thọ ký Bất thối chuyển.

Lại nữa, Thiện Hiện! Có các Bồ-tát chưa tu hành đầy đủ tất cả Phật pháp, chưa nhập vào chánh tánh ly sanh của Bồ-tát, chưa khỏi bị ác ma làm rối loạn, đối với các việc của ma chưa có thể biết rõ, chưa được thọ ký không thối lui Bồ-đề, chẳng thể tự xét biết căn lành nhiều ít, dày mỏng, đối với sự mới tu hành được chút ít đã phát sanh tăng

thượng mạn, học theo các Bồ-tát phát lời thệ nguyện chơn thật chí thành, liền bị ác ma lừa gạt. Nghĩa là Bồ-tát kia thấy có nam tử, nữ nhơn, hoặc có đồng nam, đồng nữ đang bị phi nhơn làm mê hoặc, chịu các khổ não chẳng thể xa lìa được, liền khinh xuất phát lời thệ nguyện chơn thật chí thành: “Nếu ta đã được chư Phật quá khứ thọ ký đắc Bất thối chuyển quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, khiến cho nam tử, nữ nhơn v.v... này không bị phi nhơn làm rối loạn. Phi nhơn kia vâng theo lời của ta, sẽ nhanh chóng bỏ đi.” Các Bồ-tát này nói như vậy xong, khi ấy ác ma vì dỗi gạt vị này liền xua đuổi, hối thúc, làm cho phi nhơn bỏ đi. Vì sao? Vì oai lực của ác ma mạnh hơn phi nhơn kia, nên phi nhơn vâng lời ma chỉ dạy, lập tức bỏ đi.

Khi Bồ-tát kia thấy những việc như vậy vui mừng hơn hở, nghĩ: Làm cho phi nhơn bỏ đi là nhờ oai lực của ta. Vì sao? Vì phi nhơn kia vâng theo lời thệ nguyện của ta, lập tức buông thả những nam tử, nữ nhơn này, chứ không do nguyên nhân nào khác.

Các Bồ-tát này chẳng thể biết rõ được đó là việc làm của ma nên bảo đây là do năng lực của mình, sanh vui mừng một cách sai lầm, dựa vào đây khinh chê các Bồ-tát khác, nói: “Ta đã được chư Phật quá khứ thọ ký đắc Bất thối chuyển Vô thượng Bồ-đề, lời thệ nguyện đã phát đều đầy đủ. Các người chưa được chư Phật thọ ký, chẳng nên bắt chước mà phát lời thệ nguyện. Dầu cho có đặt kỳ hạn cũng hoàn toàn không có kết quả.”

Các Bồ-tát này chê bai khinh miệt các Bồ-tát khác, ý vào một chút khả năng sai lầm, đối với các công đức sanh thêm nhiều thứ tăng thượng mạn nên xa lìa quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, không thể chứng đắc trí nhất thiết trí. Các Bồ-tát này do không có năng lực phương tiện thiện xảo nên sanh trưởng nhiều loại tăng thượng mạn, chê bai khinh miệt các Bồ-tát khác, nên tuy siêng năng tinh tấn mà vẫn rơi vào địa vị Thanh văn hoặc Độc giác.

Các Bồ-tát này phước đức mỏng nên đối với thiện nghiệp đã làm và phát lời thệ nguyện đều là hành động theo việc của ma.

Các Bồ-tát này chẳng thể gần gũi cung kính, cúng dường, tôn trọng, ngợi khen các bậc thiện tri thức chơn chánh, chẳng thể thưa hỏi về hành tướng của Bồ-tát đắc Bất thối chuyển, và cũng không thể thưa hỏi và tiếp thu về sự nghiệp mà quân ác ma đã làm. Do đây bị ma trói buộc càng thêm bền chắc. Vì sao? Vì các Bồ-tát này chẳng tu hành lâu xa sáu pháp đến bờ kia, xa lìa phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa nên bị ác ma lừa gạt. Vì vậy, Bồ-tát nên biết rõ hoàn toàn về việc khuyên tu thiện nghiệp của các ác ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Có các Bồ-tát chưa tu hành lâu xa sáu pháp đến bờ kia, xa lìa phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa nên bị ma lừa gạt. Nghĩa là có ác ma vì muốn lừa gạt nên phương tiện hóa làm các thứ hình tượng, đi đến chỗ Bồ-tát, nói thế này:

“Thiện nam tử ơi! Bạn có biết không? Chư Phật quá khứ đã từng thọ ký cho bạn thành đại Bồ-đề, bạn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề quyết định sẽ đắc, chẳng còn thối lui. Tên tuổi sai khác trong bảy đời của bạn, cho đến cha mẹ, anh em, chị em, bạn bè, dòng họ, ta đều biết hết. Bạn sanh ở phương đó, nước đó, thành đó, ấp đó, trong xóm làng đó. Bạn sanh năm đó, tháng đó, ngày đó, giờ đó, sanh vào ngôi sao của Thiên Vương đó.”

Như vậy, nếu ác ma thấy Bồ-tát bảm tánh yêu đuối, các căn ám độn, liền đối trá thọ ký:

“Bạn nơi đời trước bảm thọ căn tánh đã từng như vậy.”

Nếu thấy Bồ-tát bảm tánh kiên cường, các căn sáng suốt, lanh lợi, liền đối trá thọ ký:

“Bạn nơi đời trước bảm thọ căn tánh cũng từng như vậy.”

Nếu thấy Bồ-tát ở A-lan-nhã hoặc thường khát thực, hoặc thọ ăn một bữa, hoặc khi ăn chỉ ngồi một lần, hoặc chỉ ăn một bát, hoặc ở nơi gò mã, hoặc ở chỗ đất trống, hoặc ở dưới gốc cây, hoặc mặc y phần tảo, hoặc chỉ ba y, hoặc thường ngồi không nằm, hoặc dùng phụ cụ cũ, hoặc ít muốn, hoặc vui đủ, hoặc ưa viễn ly, hoặc ưa thiền định vắng lặng, hoặc đầy đủ chánh niệm, hoặc đầy đủ diệu tuệ, hoặc không trọng lợi dưỡng, hoặc chẳng quý danh tiếng, hoặc ưa cần kiệm, khiêm tốn, chân không xoa dầu, hoặc ít ngủ nghỉ, hoặc lìa trạo cử, thích nói ít, ưa nói lời nhẹ nhàng ... Ác ma thấy Bồ-tát này với những hạnh như vậy rồi, liền đối trá thọ ký:

“Bạn nơi đời trước cũng đã từng như vậy. Vì sao? Vì bạn đang thành tựu như vậy. Như vậy, với công đức thù thắng mà thế gian đều thấy, thì biết rằng đời trước bạn chắc chắn cũng đã có những công đức thù thắng như vậy. Bạn nên tự vui mừng, chớ nên tự khinh.”

Bây giờ, các Bồ-tát kia nghe ác ma nói về công đức quá khứ, vị lai và nói về công đức dòng họ, bạn bè, bản thân, tên tuổi v.v... hiện tại, cùng khen ngợi vô số thiện căn thù thắng của mình, vui mừng hơn hở, sanh tăng thượng mạn, chê bai khinh miệt các Bồ-tát khác.

Bây giờ ác ma biết vị đó ngu độn, tối tăm sanh tăng thượng mạn khinh miệt các Bồ-tát khác, lại bảo với vị đó:

“Bạn nhất định thành tựu công đức thù thắng. Các đức Như Lai quá khứ đã thọ ký cho bạn, bạn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng

Bồ-đề quyết định sẽ chứng đắc, không còn thối lui vì đã có tướng điềm lành trong hiện tại hiện ra như vậy.

Bấy giờ ác ma vì làm rối loạn nên đổi gạt hóa hiện những hình tướng: hình tướng người xuất gia, hoặc hình tướng người tại gia, hoặc cha mẹ, anh em, chị em, thân bằng quyến thuộc, bạn bè thân hữu, Phạm chí, Sư chủ, Thiên long, Dược-xoa, nhơn phi nhơn v.v... đi đến chỗ Bồ-tát nói như vậy:

“Các đức Như Lai quá khứ từ lâu đã thọ ký cho bạn thành đại Bồ-đề. Bạn đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề quyết định sẽ chứng đắc không còn thối lui. Vì sao? Vì các hành tướng của Bồ-tát ở địa vị Bất thối chuyển, bạn đều có đủ nên tự tôn trọng, chớ sanh nghi ngờ.”

Khi Bồ-tát này nghe những lời của ác ma xong, lòng tăng thượng mạn lại càng vững chắc thêm.

Thiện Hiện nên biết! Như Ta đã nói, tướng các hành trạng của bậc Bất thối chuyển, các Bồ-tát này thật tình chưa có.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này bị ma nắm giữ, bị ma làm rối loạn, chẳng được tự tại. Vì sao? Vì các Bồ-tát này đối với tướng các hành trạng của bậc Bất thối chuyển thật tình đều chưa có, chỉ nghe ác ma dối trá nói về công đức và tên tuổi v.v... sanh tăng thượng mạn, chê bai khinh miệt các Bồ-tát khác.

Thế nên, này Thiện Hiện! Nếu các Bồ-tát muốn đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề nên biết rõ về các việc làm của ác ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Có các Bồ-tát bị ma khống chế, bị ma mê hoặc, chỉ nghe danh tự, sanh chấp trước sai lầm. Vì sao? Vì các Bồ-tát này chưa tu hành đầy đủ sáu pháp đến bờ kia và vô lượng, vô biên các Phật pháp khác, do nhân duyên này nên làm cho ma được dễ dàng. Các Bồ-tát này không thể biết rõ năm thủ uẩn v.v... và vô lượng pháp môn khác. Cũng chẳng biết rõ thật tướng các pháp danh tự hữu tình, do nguyên nhân này làm cho ma được dễ dàng phương tiện hóa làm vô số hình tượng bảo Bồ-tát:

“Hạnh nguyện tu hành của bạn đã viên mãn, sẽ đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, khi bạn thành Phật sẽ đạt công đức danh hiệu như vậy.”

Nghĩa là ác ma kia biết Bồ-tát này luôn luôn suy nghĩ, ước nguyện: Khi ta thành Phật sẽ được công đức danh hiệu như vậy. Theo sự ước nguyện mà thọ ký cho Bồ-tát đó.

Khi Bồ-tát này xa lìa Bát-nhã ba-la-mật-đa, phương tiện thiện xảo, nghe ma thọ ký nên suy nghĩ: Lạ thay! Người này thọ ký cho ta

sẽ thành Phật với công đức danh hiệu cùng tương ứng với ước nguyện từ lâu của ta. Do đây nên biết, chư Phật quá khứ chắc chắn đã thọ ký cho ta thành đại Bồ-đề. Ta đối với quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề quyết định sẽ đạt được, không còn thối lui. Khi ta thành Phật nhất định sẽ được công đức và danh hiệu tôn quý như vậy.

Các Bồ-tát này như vậy, ác ma hoặc quyến thuộc của ma, hoặc các Sa-môn v.v... bị ma khống chế, thọ ký đời sau sẽ thành Phật với danh hiệu như vậy, như vậy ... thì kiêu mạn càng tăng, nghĩ: Ta đời vị lai chắc chắn sẽ thành Phật, đạt được công đức danh hiệu như vậy. Các Bồ-tát khác không thể bằng ta.

Thiện Hiện nên biết! Như Ta đã nói, các tướng hành trạng ở địa vị Bất thối chuyển, các Bồ-tát này đều chưa thành tựu, chỉ nghe ma nói thành Phật với danh hiệu hư dối liền sanh kiêu mạn, khinh miệt, chê bai các Bồ-tát khác. Do đó mà các Bồ-tát này xa lìa quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, các Bồ-tát này xa lìa phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa, lìa bỏ bạn lành, bị bạn ác khống chế nên phải rơi vào địa vị Thanh văn hoặc Độc giác .

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này nếu có thân này, lại được chánh niệm, chí thành sám hối lỗi lầm, lìa bỏ tâm kiêu mạn, gần gũi cúng dường thiện hữu chơn tịnh thì người đó dù luân hồi trong sanh tử nhiều đời, nhưng cuối cùng lại nương theo Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, lần lượt tu học sẽ chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này nếu có thân này mà chẳng đắc chánh niệm, chẳng thể sám hối lỗi lầm, chẳng lìa bỏ tâm kiêu mạn, chẳng ưa nương gần bạn lành chơn tịnh thì những Bồ-tát đó nhất định luân hồi trong sanh tử nhiều đời, sau dù có tinh tấn tu tập các thiện nghiệp nhưng vẫn rơi vào địa vị Thanh văn hoặc Độc giác. Ví như Bí-sô cầu quả Thanh văn, đối với bốn tội trọng, nếu phạm một tội nào thì liền chẳng phải là Sa-môn, chẳng phải là đệ tử của đức Thích-ca. Người đó ngay hiện tại nhất định chẳng thể đắc quả Dự lưu v.v... vọng chấp hư danh Bồ-tát cũng như vậy, chỉ nghe ma nói thành Phật với danh xưng liền sanh tâm kiêu mạn, khinh miệt, chê bai các chúng Bồ-tát khác. Nên biết, tội này nặng hơn tội Bí-sô hủy phạm bốn tội trọng gấp vô số lần.

Đề việc Bí-sô phạm bốn tội trọng qua một bên, tội của Bồ-tát này hơn tội ngũ vô gián cũng gấp vô lượng lần. Vì sao? Vì các Bồ-tát này thật sự chẳng có các công đức thù thắng, nghe ác ma nói về việc thành Phật và danh tự hư thối, liền kiêu mạn, khinh chê các Bồ-tát khác. Do đó nên tội này hơn tội ngũ vô gián gấp vô lượng lần. Do đây

nên biết, nếu các Bồ-tát muốn chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề thì nên biết rõ về sự thọ ký với danh hiệu hư dối, là việc làm vi tế của ma.

Lại nữa, Thiện Hiện! Có các Bồ-tát tu hạnh viễn ly, nghĩa là ẩn nơi núi rừng đầm trũng, đồng hoang vu, ở A-lan-nhã, ngồi yên tịnh tư duy. Bấy giờ ác ma đi đến chỗ Bồ-tát đó cung kính khen ngợi công đức viễn ly, nói thế này:

“Lành thay Đại sĩ! Thường tu hạnh chơn thật viễn ly như vậy. Hạnh viễn ly này tất cả các đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đều khen ngợi trời Đê Thích v.v... và các chư Thiên, thần tiên cùng nhau bảo vệ cúng dường, tôn trọng nên thường ở nơi đây, chớ đi nơi khác.”

Thiện Hiện nên biết! Ta không khen ngợi các chúng Bồ-tát thường ưa thích tịch tịnh, ở A-lan-nhã, hoặc ở núi rừng đầm trũng, đồng hoang vu, ngồi yên tịnh tư duy, tu hạnh viễn ly.

Khi ấy Thiện Hiện bạch Phật:

- Kính bạch Thế Tôn! Các chúng Bồ-tát nên tu tập những hạnh chân thật viễn ly như thế nào mà Phật Thế Tôn nay dạy: Ta chẳng khen ngợi các chúng Bồ-tát thường ưa thích tịch tịnh ở A-lan-nhã, núi rừng đồng trũng, ngồi yên tịnh tư duy tu hạnh viễn ly.

Phật bảo Thiện Hiện:

- Nếu các Bồ-tát hoặc ở chỗ núi rừng đầm trũng, đồng hoang vu, chỗ vắng vẻ, hoặc ở thành ấp, xóm làng, phố thị, chỗ huyên náo tạp loạn nhưng luôn xa lìa phiền não ác nghiệp và các ý nghĩ của Thanh văn, Độc giác, thực hành sâu xa Bát-nhã ba-la-mật-đa, phương tiện quyền xảo và tu các công đức thù thắng khác thì đây gọi là Bồ-tát hành hạnh chơn thật viễn ly. Hạnh viễn ly này, tất cả các đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác đồng khen ngợi, chư Phật Thế Tôn đều cho phép, các chúng Bồ-tát thường nên tu học. Dù ngày hay đêm phải chánh tư duy, tinh tấn tu hành pháp viễn ly này. Đây gọi là Bồ-tát tu hạnh viễn ly, hạnh viễn ly này không xen lẫn ý nghĩ Thanh văn, Độc giác, không xen lẫn tất cả phiền não ác nghiệp, xa lìa các sự huyên náo tạp loạn, hoàn toàn thanh tịnh, làm cho các Bồ-tát mau chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, có thể cứu độ các hữu tình cùng tận đời vị lai.

Thiện Hiện nên biết! Người ở ẩn chốn núi rừng đầm trũng, đồng hoang vu, bỏ đồ nằm tốt, ngồi yên tịnh tư duy mà được ma khen ngợi thì chẳng phải hạnh chơn thật viễn ly của các Bồ-tát. Vì sao? Vì hạnh viễn ly đó còn có huyên náo tạp loạn, nghĩa là Bồ-tát hoặc xen lẫn phiền não ác nghiệp, hoặc xen lẫn ý nghĩ Thanh văn, Độc giác, đối với

Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, phương tiện thiện xảo không thể tinh tấn lãnh thọ tu học, nên không thể viên mãn trí nhất thiết trí.

Thiện Hiện nên biết! Có các Bồ-tát mặc dầu ưa tu hành pháp hạnh viễn ly, được ma khen ngợi, nhưng sanh kiêu mạn, tâm chẳng thanh tịnh, chê bai khinh miệt các chúng Đại Bồ-tát khác, nghĩa là có chúng Đại Bồ-tát tuy ở thành ấp, xóm làng, phố thị nhưng tâm thanh tịnh, không xen lẫn các thứ phiền não ác nghiệp và các ý nghĩ Thanh văn, Độc giác, tinh tấn tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa và vô lượng pháp Bồ-đề phần khác, thành thực hữu tình, nghiêm tịnh cõi Phật, tuy ở chỗ ồn ào náo nhiệt mà tâm vẫn vắng lặng, thường ưa thích tu tập hạnh chơn thật viễn ly. Bồ-tát đó đối với chúng Đại Bồ-tát chơn tịnh như đây, tâm sanh kiêu mạn, khinh miệt, chê bai, hủy báng, lăng nhục.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này vì xa lìa phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa, nên mặc dầu ở đồng không mông quạnh, cách trăm do-tuần, trong đó tuyệt nhiên không có các loài cảm thú, rắn rít, bọ cạp độc hại và giặc cướp hung ác, chỉ có quỷ thần, La-sát-bà v.v... qua lại trong đó. Người kia ở chỗ vắng vẻ như vậy, dầu trải qua một năm, năm năm, mười năm cho đến trăm ngàn vạn ức hoặc hơn số này để tu hạnh viễn ly nhưng chẳng biết rõ hạnh viễn ly chơn thật. Nghĩa là các Bồ-tát tuy ở chỗ ồn ào náo động mà tâm vắng lặng, xa lìa các thứ phiền não ác nghiệp và các ý nghĩ Thanh văn, Độc giác, phát tâm hướng thẳng đến quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này tuy ở chốn đồng không mông quạnh trải qua thời gian lâu dài nhưng bị xen lẫn ý nghĩ Thanh văn, Độc giác, nên đối với hai địa vị kia sanh đấm trước, nương vào pháp hai địa vị kia tu hạnh viễn ly, lại đấm nhiễm vào hạnh này. Bồ-tát đó tuy tu hạnh viễn ly như vậy nhưng chẳng được gọi là thuận với tâm của chư Phật.

Thiện Hiện nên biết! Hạnh viễn ly chơn thật của các chúng Bồ-tát mà được ta khen ngợi, các Bồ-tát này đều chẳng thành tựu, thì họ đối với hạnh viễn ly chơn thật cũng không thấy có hành tướng giống nhau. Vì sao? Vì Bồ-tát này đối với hạnh viễn ly chơn thật này chẳng thích, chỉ ưa siêng tu hạnh viễn ly suông của Thanh văn, Độc giác.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này khi tu hạnh không viễn ly chơn thật, mà đến giữa không trung vui mừng khen ngợi, bảo:

“Lành thay! Lành thay Đại sĩ! Ngài siêng tu hạnh viễn ly chơn thật. Hạnh viễn ly này được các đức Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác khen ngợi, ngài đối với hạnh này nên siêng năng tu học sẽ mau chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.”

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này chấp trước vào sự tu hành pháp viển ly của Nhị thừa như vậy cho là hơn hết, nên khinh chê, miệt thị vị trụ Bồ-tát thừa tuy ở chỗ ồn náo mà tâm vắng lặng, thành tựu thiện pháp.

Các Bí-sô thưa:

- Bồ-tát kia chẳng thể tu hạnh viển ly, thân ở chỗ ồn náo, tâm không tịch tịnh, không tùy thuận theo thiện pháp.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này đối với các Đại Bồ-tát hành hạnh viển ly chơn thật mà được Phật đã khen ngợi thì lại khinh chê miệt thị, bảo là ở chỗ ồn náo, tâm chẳng vắng lặng, không thể siêng năng tu hạnh viển ly chơn thật. Còn đối với các Đại Bồ-tát thực hành theo hạnh ồn tạp chơn thật, các đức Như Lai không khen ngợi thì lại tôn trọng, khen ngợi, bảo: Tâm người đó vắng lặng, không ồn náo, có thể tu hành đúng đắn hạnh viển ly chơn thật.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này đối với bậc nên gần gũi cung kính, cúng dường như đáng Thế Tôn, nhưng chẳng gần gũi cung kính, cúng dường, trái lại càng khinh chê miệt thị; còn đối với hạng phải nên xa lìa, chẳng nên gần gũi cung kính, cúng dường, như bạn ác, thì lại gần gũi cung kính, cúng dường như phụng thờ đáng Thế Tôn.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này xa lìa phương tiện thiện xảo của Bát-nhã ba-la-mật-đa, phát sanh vô số phân biệt chấp trước sai lầm. Vì sao? Vì Bồ-tát kia nghĩ: Sự tu học của ta là viển ly chơn thật nên được phi nhơn khen ngợi, ủng hộ. Còn kẻ ở thành ấp thân tâm rối loạn, ai mà hộ niệm, khen ngợi, kính trọng. Các Bồ-tát này do nhân duyên này, tâm nhiều kiêu mạn, khinh chê miệt thị các Bồ-tát khác, phiền não ác nghiệp ngày càng tăng thêm mãi.

Thiện Hiện nên biết! Các Bồ-tát này đối các Bồ-tát khác là bọn Chiên-đồ-la làm ô uế chúng Đại Bồ-tát. Mặc dầu hình tướng giống như Đại Bồ-tát nhưng là kẻ giặc lớn trên trời, trong loài người; dôi gạt trời, người, A-tổ-lạc v.v... Thân tuy mặc pháp y của Sa-môn nhưng tâm thường ôm ấp ý ưa như kẻ giặc. Những bậc phát tâm tới Bồ-tát thừa thì chẳng nên gần gũi, cung kính, cúng dường, tôn trọng, khen ngợi kẻ ác như thế. Vì sao? Vì bọn người này ôm lòng tăng thượng mạn, bề ngoài thì giống Bồ-tát nhưng bên trong lại nhiều phiền não.

Thế nên, này Thiện Hiện! Nếu Đại Bồ-tát chơn thật không bỏ trí nhất thiết trí, không bỏ quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, hết lòng thích cầu trí nhất thiết trí, muốn đắc quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề, làm lợi ích an vui cho khắp tất cả các loài hữu tình thì chẳng

nên gần gũi, cung kính, cúng dường, tôn trọng, khen ngợi người ác như thế.

Thiện Hiện nên biết! Các Đại Bồ-tát này thường nên tinh tấn tu tập sự nghiệp để cho mình nhàm chán sanh tử, chẳng đắm ba cõi, đối với hạng người Chiên-đồ-la và ác tặc kia thường nên phát tâm từ bi hỷ xả. Nên nghĩ: Ta chẳng nên phát khởi tội lỗi như kẻ ác kia, giả sử lúc phải thất niệm, tạm khởi lên như họ, liền nên tỉnh giác làm cho mau trừ diệt.

Vậy nên Thiện Hiện! Các Đại Bồ-tát này muốn chứng quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề phải tỉnh giác hoàn toàn về việc của các ác ma, nên siêng năng tinh tấn xa lìa, trừ diệt tội lỗi như Bồ-tát đã tạo, siêng năng cầu quả vị Vô thượng Chánh đẳng Bồ-đề.

Thiện Hiện nên biết! Người học như vậy, chính đó là Bồ-tát với phương tiện thiện xảo, như thật tỉnh giác về các việc của ác ma.